

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЛОЛОГІЇ
ТА МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ
ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН**

Збірник наукових праць

Наукові записки
Рівненського державного гуманітарного університету

Заснований в 2009 році

Рівне – 2014

ББК 81
А - 43
УДК: 8

Актуальні проблеми філології та методики викладання гуманітарних дисциплін: Збірник наукових праць.
Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету. — Рівне: РДГУ, 2014. — 88 с.

Збірник наукових праць містить статті з актуальних проблем викладання іноземної мови, філології, теоретико-методологічних, культурологічних, літературознавчих, мовознавчих проблем спілкування.

Матеріали можуть бути корисними для науковців, працівників навчальних закладів, викладачів та студентів вищих педагогічних навчальних закладів.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

Безкорвайна Ольга Володимирівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Заступник головного редактора:

Мороз Людмила Володимирівна – кандидат філологічних наук, професор (відповідальний редактор) (Рівненський державний гуманітарний університет).

ЧЛЕНИ РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, член-кореспондент Міжнародної слов'янської академії наук, ректор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Михальчук Наталія Олександрівна – доктор психологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Вербець Владислав Володимирович – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Архангельська Алла Мстиславівна – доктор філологічних наук, професор (Рівненський інститут слов'янознавства Київського славістичного університету);

Оляндер Луїза Костянтинівна – доктор філологічних наук, професор (Волинський національний університет ім. Лесі Українки);

Гороть Євгенія Іванівна – доктор філологічних наук, професор (Волинський національний університет ім. Лесі Українки);

Коваль Ганна Петрівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Литвиненко Світлана Анатоліївна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Стеріополо Олена Іванівна – доктор філологічних наук, професор, (Київський національний лінгвістичний університет);

Малафійк Іван Васильович – доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент АПСН (Рівненський державний гуманітарний університет);

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Ніколайчук Галина Іванівна – кандидат педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Зимомря Микола Іванович – доктор філологічних наук, професор (Дрогобицький педагогічний університет ім. Івана Франка);

Сербіна Тетяна Георгіївна – кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет).

Затверджено Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 2 від 26.09.2014 р.).

За достовірність фактів, дат, назв і т. п. відповідають автори статей. Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії. Рукописи рецензуються і не повертаються.

Адреса редакції: 33028 м. Рівне, вул. Остафова, 31. Рівненський державний гуманітарний університет

ISBN 966 — 7281 — 09 — 03.

© Рівненський державний гуманітарний університет, 2014

Резюме. В статті раскрыты основныe функціональнe закономірності и значення звукоподражательной лексики в современном английском языке, проведена класифікація звукоподражательных одиниць по принципу прямого/переносного значення.

Ключевые слова: ономатопы, мотивированность знака, коммуникативные функции, функционально-семантический анализ.

The summary. The main functional appropriatenesses and significance of onomatopoeic words in the modern English language are discovered in the article. The classification of onomatopoeic words in the direct and figurative senses is made.

Key words: onomatopoeic words, motivation of sign, communicative

Одержано редакцією 28.05.2014 р.

УДК:811.17'19 (136:790-97)

Н.О. МИХАЛЬЧУК, Е.З. ІВАШКЕВИЧ

SOCIAL INTELLECT OF THE PERSON IN THE SPACE OF HIS/HER COMPLEX OF INTERPRETATIONS

Резюме. Стаття присвячена дослідженню питань соціального інтелекту особистості залежно від комплексу інтерпретацій людини. На основі аналізу наукової літератури було показано, що соціальний інтелект формується в результаті розвитку загального інтелекту під впливом зовнішніх соціокультурних умов, в тому числі – лінгвістичних детермінант кроскультурного суспільства, що визначають комплекс інтерпретацій індивіда. Автор говорить про те, що соціальний інтелект вміщує декларативні та оперативні (процедурні) знання, які людина використовує в реальному житті для інтерпретації подій, складання планів та прогнозування як дій повсякденного життя, так і професійних ситуацій. Авторська концепція соціального інтелекту передбачає, що він вміщує когнітивну, мнемічну та емпатійну підструктури.

Ключові слова: загальний інтелект, соціальний інтелект, комплекс інтерпретацій індивіда, лінгвістичні детермінанти кроскультурного суспільства, когнітивна, мнемічна та емпатійна підструктури соціального інтелекту.

The problem of social intellect is insufficiently studied in the psychological literature. This is due primarily to the fact that in modern psychological researches a little attention is paid to the problem of the structure and functions of social intellect. Though social intellect, in addition to be one of the important components of the process of human life, to a large extent determines how an individual knows and understands both his own actions, deeds and activity in whole and others. Some psychologists include social intellect into the structural components of communicative abilities, as they believe that it is responsible for the subject's understanding or lack of understanding of verbal and non-verbal reactions of the individual. No one has any doubt that social intellect helps one predict interpersonal relationships, intuitively anticipate one or another finish in certain situations, which indicates well developed sense of empathy of people with high levels of social intellect. Such individuals are usually notable for psychological tolerance and ability to cope with stress that helps them to deal with dignity with all sorts of problems, make decisions, even in extreme situations and, thus, not be afraid to make mistakes or fail.

Social intellect, according to G. Ollport is a special "social gifts" that ensures understanding in relations with people and their successful adaptation to reality. Thus the scientist believes social intellect to be certain personal quality, which, however, does not imply a depth of understanding of subjects of interpersonal interaction [2, p. 513–516]. It should be noted that G. Ollport was the first one who drew a particular attention to the interaction with people and personal qualities that he pointed out reflect the actualization of certain social skills in order to understand better another person.

Though not all the questions on this problem are fully resolved in psychology. One of the most pressing problem at the present stage of development of psychological science is to solve the issue both of the relationship between the general and social intellect, and in general on the legality of the selection of the latter in the structure of the individual IQ.

For example, G. Ayzenk [1] and J. Guilford [6] considered social intellect through the structure of general intellect. G. Ayzenk pointed to the fact that there are three relatively independent concepts of intellect, while at the same time, he did not oppose one to another, and even tried to unite them. The researchers believed that biological intellect is a fundamental aspect of intellect. It serves as physiological, neurological, biochemical and hormonal basis of cognitive human behavior, i.e. mainly related to the structures and functions of the cortex of the brain, without them no intelligent behavior is possible, and it seems reasonable to assume that they're also responsible for the individual differences that exist in the intellect. Genetic factor plays directly an important role in the nature of these structures. In addition, in the concept of G. Ayzenk there is an idea of psychometric intellect, which, according to A. Bine [3], is measured by conventional IQ tests. This feature of intellect Ch. Spirmen called general intellect (g) [9, p. 37]. This point of view was supported by E. Boring, etc. [1, p. 114].

At the same time, G. Ayzenk [1] considered that the level of biological and psychometric intellect is determined by socio-cultural factors that also have an undeniable value. In his opinion, such factors include culture, education, upbringing, socioeconomic status, etc. According to his estimates, about 30% of test results are determined by the above listed variables of social and cultural environment. Thus psychometric intellect depends by 70 % on biological and by 30% on environmental

factors. Therefore, psychometric intellect is a kind of link between biological and social intellect. G. Ayzenk also pointed out that social intellect is the intellect of an individual, which is formed in the course of his socialization, under the influence of socio-cultural environment. In addition, there is one more peculiarity in the concept of the researcher: biological intellect that is designated by the scientist as intellect A and social – as intellect B. In this case, according to G. Ayzenk, intellect B is much broader than intellect A, and includes IQ; IQ, in its turn, is much broader than intellect A.

Thus, it can be stated that social intellect includes biological and psychometric intellect. The above concept of intellect suggests that social intellect takes not only important, but also hierarchical place in the structure of general intellect. In addition, social intellect is formed as a result of general intellect under the influence of external socio-cultural conditions.

In our opinion, the concept of social intellect, developed by Dzh. Guilford [5] requires more scrupulous attention. The scientist developed the first reliable test to measure social intellect, considering the latter as a system of mental abilities that are independent of general intellect factor. The ability to measure social intellect followed from the general model of the structure of intellect of Dzh. Guilford. Social intellect as well as general intellectual abilities, can be described in a spatial continuum of three variables – the content, operations and results. Dzh. Guilford allocated dominant cognitive operation – cognition (C) – and actually focused his research on the knowledge of the behavior (CB). This ability includes six factors:

- knowledge of the elements of behavior (CBU) – the ability to distinguish from the context the verbal and non-verbal expression of behavior (the ability, close to distinguishing “figure from background” in Gestalt psychology);
- knowledge of the behavior classes (SAF) – the ability to recognize common features in a stream of expressive or contextual information about the behavior of the individual;
- knowledge of the relationship in behavior (CBR) – the ability to understand the relationships that exist between units of information about the behavior of a person;
- knowledge of the behavior of systems (CBS) – the ability to understand the logic of the total situation of human interaction, the meaning of their behavior in these situations;
- knowledge of the transformation behavior (CBT) – the ability to understand the change in the value of similar behavior (verbal or nonverbal) in different situational contexts;
- knowledge of the results of conduct (CBI) – the ability to foresee the consequences of the behavior (both his own and other participants in social interaction), based on the available information [5, p. 433–456].

An interesting fact about the consideration of this problem is the position of R. Stenberg. The scientist pointed out that usually intellect is attempted to be measured with the aid of artificial structures, rather than to bring its study to real life. How often do occur in real life tasks such as memorizing task when the subject first has to remember a series of numbers, and then as quickly as possible answer whether some particular number was in a line? These tasks, says R. Stenberg can measure important cognitive processes such as memory and perceptual speed, but they do not measure intellect the way we use it in our daily life, i.e. what scientist calls “practical intellect” [10, p. 5]. Thus, from the point of view of the author, social intellect is the intellect that is manifesting itself in direct communication with other people.

It seems to be interesting the concept of N. Cantor in which social intellect is seen as a kind of cognitive competence, which allows people to view the events and objects of the world with a high degree of surprise and maximum benefit for themselves. According to the scientist, cognitive substructure of the individual psyche is defined as a set of declarative and procedural knowledge (which, at the same time, refer to actual knowledge). The latter an individual applies in the interpretation of texts, events, while making plans for the future and in everyday situations. It is clear that exactly these ideas, person’s experience as well as the rules of interpretation of texts, events, activities and behavior, makes in the aggregate the cognitive substructure of a personality, which also includes the subject’s social intellect. All of these patterns together belong to the scope of personal experience, which allows the individual to solve certain problems of social life. The repertoire of that knowledge N. Cantor believes to be social intellect. The dynamics of the use of social intelligence allows a person to the maximum extent to adapt to the world around him. The scientist names the main content elements of social intellect, namely, the ability to solve practical problems, the capacity for verbal perception and reflection of the reality, social and communicative competence. Therefore, according to N. Cantor, on the one hand, social intellect is the structure responsible for the safety of factual knowledge, factual information (which, in turn, is used in everyday life to solve a variety of situations and challenges), and, on the other hand, social intellect is seen as a kind of a person’s ability to recognize the decision to the full extent [7, p. 464].

In the decision of the issue of this article the concept of “unconscious inference” by G. Gelmgolts is important. In this concept it is grounded the point that mental acts of visual perception just as thought processes end in conclusion regarding those subjects and objects that we perceive directly. Sensations that for our consciousness are a kind of message, under the influence of intellectual activity of a person social intellect, in particular, become fully conscious. If the message is understood by a person intuitively, only on the level of perception, then G. Gelmgolts believed that understanding to be “false inductive inference” or, as we said above – “unconscious inference”, merely on the sole ground that this conclusion is in no way the result of logical operations performed by the subject. By its nature, as G. Gelmgolts indicates, “unconscious inference” is simultaneous process, however, this simultaneous effect of conscious perception is prepared by unconscious processes of the human psyche [4, p. 33–34].

Although, in modern science for example, there is a point of view that one cannot separate out social or emotional intellect, and there is only the structure of general intellect (M.L. Smulson [8]), we have, nevertheless, adhere to the points of view of classical psychologists, namely, that social intellect is certainly a part of the general intellect of a person, but at the same time it is a separate component and the analysis of its structural and typological point by modern science is in prospect.

So, according to its inherent nature social intellect is a dynamic formation. Dynamics of treatment of others becomes presentable when you imagine it in the structure of the process of interexchange of ideas. On the one hand, this interexchange is not only the process of projection of one's own instructions or reception of instructions of other subjects of social interaction. In its highest form of development the process of creative interaction with others results into actualizing and intensive development of social intellect. On the other hand, social interexchange becomes imperfect when an individual inactively, implicitly includes the information about another person into his usual arsenal of thoughts, ideas, judgments, etc. But at the same time social interexchange can undergo perversion in a different case when an individual totally perceives ("take") another person and for this he tries to give up his own normative-value directions, moral standards, which have already been approved in his socio-cultural environment. Only partial coming out of the boundaries of his social intellect allows the individual to find certain mutual moments that will ensure equivalent exchange of information between the subjects of social interaction. That coming out always represents the unity of two-way procedures: on the one hand, it's the fixation in other people of something unexpected, unique in comparison with usual postulates, on the other hand, it is from identification of unknown, unusual to known, stereotyped, etc. Hereby the nature of this exchange put emphasis on both sides concerning the mutual enrichment of subjects of social interaction.

Thus, a person while being involved in the process of social exchange of information with other people, distinguishes within this information something typical and unique, demonstrates his subjective attitude towards it, pragmatically evaluates another person in terms of real situation of communication and object of their joint activity, etc. Hereby, stereotype, unique, exclusively individual, motivational and purpose-oriented, etc. means of conducting the exchange are not possessed by a certain person directly, are not realized by all the individuals and cannot be always controlled. In most cases the exchange of information happens naturally and voluntarily and only owing to the influence of external circumstances or internal stimuli it can be presented on the level of social intellect in a certain needed by a person form.

So, social intellect is specified by the aggregate of events, information exchanges of a person with the outside world. Social intellect ensures the process, character, evaluation and regulation of communication with others, social exchange and orientation of the subject in the environment, is characterized by both stereotypy and uniqueness. The problem of social intellect as an individual, subjective formation includes solving of a number of problems, which require special research and analysis. Thus the science will have to distinguish psychological formations that make the basis of social intellect. We think that characteristics of the subjective space of interaction with a person's environment and analysis of stereotype and unique, which in their synthesis ensure the effective regulation of social aspects of vital activity of individuals, their mutual understanding, belong to those formations.

We believe that *social intellect*, uniquely includes declarative and operational (procedural) knowledge that an individual uses in real life for the interpretation of events, plans and acts as a prediction of both daily life and professional situations. These views, personal memories and interpretations of the rules make a cognitive substructure of social intellect. In turn, the mnemonic substructure is filled with the person's obtained experience, and empathy – with the possibilities of the subject to use the mechanisms of anticipation in solving various problems of social life.

So, *cognitive substructure of social intellect* includes a plurality of stable enough knowledge, assessment, rules of interpretation of events, people's behavior, their relationships, etc. based on interpretations of the existing system on the microstructure and macrostructure levels. The microstructure of the cognitive component of social intellect is determined by the functions of the latter, namely the cognitive assessment, which determines competent processing and evaluation of the information perceived by the subject; prognostic, which is the base for planning and forecasting of the development of interpersonal interactions; communicative that ensures the effectiveness of the communication process itself (this function is associated with adequate perception and understanding of the communication partner); reflexive, which is reflected directly in self-knowledge. In turn, the macrostructure of the cognitive component of social intellect manifests itself in respect of the individual of himself as a value, in the value-semantic attitude towards interpersonal relations, as well as in actualization of the motivational value orientations of the individual, axiological attitude towards professional and other activities.

The source of social intellect at the microstructure level is the continuous actualization of listed above functions. In this case, as the result of their integration it can be considered a set of subjective scales, enabling the subject to be guided by the features of interpersonal relationships, to recognize and adequately evaluate the behavior of other individuals. One of the main results of the high level of social intellect will be the personality's possession of subjective statistics of different modalities. This is the space psycho-semantic subjective scales, symbols of nonverbal behavior, standards of speech production, etc.

The task of social intellect on the macrostructure level, is to provide opportunities to assess themselves and others as individuals. In this case, the value orientation of the individual may differ from the accepted social norms and even conflict with them, but there is always a particular social sector and its representatives, where the person will meet understanding concerning his personal vision of the world, personal values and meanings.

Mnemonic component of social intellect of a person characterizes the presence of the ability to interpret the phenomena of life events, other people's behavior and their own as the subject of these events. Mnemonic substructure is based on the personal experience of the subject, where subjective statistics form a personal interpretive complex. Polymodality in this case means that a person has different interpretive complex in accordance with the different spheres of his life. Formally, they may conflict with each other, but psychologically normally are internally coordinated, providing one of the mnemonic component of social intellect.

The interpretive complex that is on the level of mnemonic component has its own hierarchy: I – other people – the whole world. Each of these interpretations is presented in mnemonic component as its specific private substructures. The core of personal interpretive complex is the cumulative set of individual estimates of himself. In this case, the estimated attitude towards oneself is always subjectively unfinished, open. When taking into account the interaction of a person with the surrounding social environment the subject detects the integral characteristic of individual experience – personal self-esteem, conjugated with the concept of subjective value. The personality interpretive complex of an individual is characterized by the possibility of interpretation of others, their behavior and actions. These interpretations allow their participants to continuously broaden and adjust the interpretative reserves of the personality experience, ensure control of compatibility and likeness of different interpretative complexes.

In the process of vital activity an individual, because of the necessity to constantly evaluate others, their peculiarities of behavior and actions, gradually develops different strategies of evaluation with due regards for the criterion of compatibility of his perception of the world and the perception of others. These strategies of evaluations in turn form the corresponding personality interpretive complex, which is dominant on the level of the mnemonic component of social intellect.

Empathic component of social intellect in a greater degree depends on the form of behavior that an individual chooses as the priority one, what he expects from the subjects around him, what value interpretive complex concerning surroundings he has formed, what resources in terms of application of the mechanisms of anticipation while solving different problems of social life he has.

The structure of social intellect will be analyzed in more detail in our future publications. It should be done empiric researches of social intellect of a personality, structural components of social intellect, and it will be done in our further work on that scientific problem.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ajzenk G.Ju. Intellekt : Novyj vzgljad / G.Ju. Ajzenk // Voprosy psihologii. – 1995. – No. 1. – P. 111–131.
2. Allport G.W. Personality : A Psychological Interpretation / G.W. Allport. – N.Y., 1937. – P. 513–516.
3. Binet A., Simon T. Methodes nouvelles pour le diagnostique du niveau intellectuel des anormaux / A. Binet, T. Simon // Annee psychologique. – 1905. – No. 11. – P. 191–244.
4. Gel'mgol'c G. Fakty v vosprijatii / G. Gel'mgol'c // Rech', chitannaja v den' osnovanija Berlinskogo universiteta 3 avgusta 1878 g. – SPb., 1880. – P. 33–34.
5. Gilford Dzh. Strukturnaja model' intellekta / Dzh. Gilford // Psihologija myshlenija. – Moscow, 1965. – P. 433–456.
6. Guilford J.P. The nature of human intelligence / J.P. Guilford. – N.Y., 1967. – 156 p.
7. Kihlstrom J.F., Cantor N. Social Intelligence / J.F. Kihlstrom, N. Cantor // http://istsocrates.berkeley.edu/~kihlstrom/social_intelligence.htm
8. Smul'son M.L. Psihologija rozvitku intelektu v rannij junosti : dis. ... doktora psihol. nauk: 19.00.07 / M.L. Smul'son. – Kiev, 2002. – 461 p.
9. Spearman C. The abilities of man / C. Spearman. – N.Y., 1927. – P. 37.
10. Sternberg R. General intellectual ability / R. Sternberg // Human abilities by R. Sternberg. – 1985. – P. 5–31.

Резюме. Стаття посвячена дослідженню питань соціального інтелекту особистості в залежності від комплексу інтерпретацій. На основі аналізу наукової літератури було показано, що соціальний інтелект формується в результаті розвитку загального інтелекту під впливом зовнішніх соціокультурних умов, в тому числі – лінгвістических детермінант кроскультурного общества, які визначають комплекс інтерпретацій індивіда. Автор говорить про те, що соціальний інтелект включає декларативні і оперативні (процедурні) знання, які індивід застосовує в реальній житті для інтерпретації подій, складання планів і прогнозування як дійсних повсякденної житті, так і професійних ситуацій. Авторська концепція соціального інтелекту передбачає, що соціальний інтелект включає когнітивну, мнемічну і емпатичну підструктури.

Ключевые слова: обций інтелект, соціальний інтелект, комплекс інтерпретацій індивіда, лінгвістическі детермінанти кроскультурного общества, когнітивна, мнемічна, емпатична підструктури соціального інтелекту.

The summary. The article deals with investigation of the issues of social intellect the structure of which depends from the complex of interpretations of a person. Based on the analysis of scientific literature it has been shown that social intellect is formed as a result of the development of general intellect under the influence of external socio-cultural conditions. One of this condition is linguistic peculiarities of cross-cultural society which determine the complex of interpretations of the person. The author suggests that social intellect includes declarative and operational (procedural) knowledge that an individual uses in real life for the interpretation of events, making plans and prediction actions of everyday life and professional situations. The author's concept of social intellect suggests that social intellect involves cognitive, mnemonic and empathy substructures.

Key words: general intellect, social intellect, the complex of interpretations of a person, linguistic peculiarities of cross-cultural society, cognitive, mnemonic, empathy substructures of social intellect.

Одержано редакцією 16.05.2014 р.

ЗМІСТ

<i>Скібчик А.В., Мороз Л.В.</i> Оригінал як дискурс: стратегії і тактики співрозмовників	3
<i>Ковалюк В.В.</i> Структурно-семантичні особливості неологізмів англо-американського походження в сучасній українській мові	4
<i>Опанасюк І.О., Мороз Л.В.</i> Слова в часі (неологізми, архаїзми та історизми): особливості їх перекладу	7
<i>Пашко І.О., Мороз Л.В.</i> Жанрово-стилістична домінанта в перекладі	10
<i>Вакулинська Л.М.</i> Повтор як комунікативний мовний засіб у німецькомовних біблійних текстах	12
<i>Останчук М.В., Дуброва А.С.</i> Життєвий, творчий шлях та науково-педагогічна діяльність К. Е.Цюлковського	14
<i>Крук М., Мороз Л.В.</i> Рівні та одиниці перекладу	18
<i>Пашкевич М., Мороз Л.В.</i> Синтаксичний рівень і його одиниця: речення/висловлювання та їх дифініції для перекладознавства	21
<i>Король О.Ю., Мороз Л.В.</i> Значення поняття стилю для перекладацької інтерпретації	24
<i>Хомицька Р.В.</i> Семантичний аналіз прислів'їв та приказок	26
<i>Бігунова С.А., Зубілевич М.І.</i> Лінгвостилістичні особливості тексту як продукту мовлення	29
<i>Краля І.В., Мороз Л.В.</i> Час і простір у художньому творі як видова ознака мемуарної літератури	32
<i>Калініченко М. Н.</i> Готорні і «друге велике пробудження»	34
<i>Мороз Л.В.</i> Завершальна фаза еволюції конні-кетчерівського памфлету	38
<i>Шкода Н., Мороз Л.В.</i> Сюжетно-композиційні новації – провідний чинник жанрового розвитку художніх життєписів	39
<i>Новосад Н.І., Мороз Л.В.</i> Художня біографія як різновид ренесансної «літератури факту»	42
<i>Мороз Л.М.</i> Новелістична традиція на теренах англійського Ренесансу	44
<i>Михальчук Н.О., Івашкевич Е.Е.</i> Особливості розуміння поетичних творів Філіпа Морена Френо	49
<i>Кисляк О.В., Кравець Д.В.</i> Неочікуваний і зовсім несподіваний Ремарк	53
<i>Дуброва А.С., Трофімчук В.М.</i> Система і характер вправ професійно орієнтованого курсу для інтенсивного навчання читання	56
<i>Баталія Л.О.</i> Педагогічні та теоретичні засади розвитку альтернативних шкіл в країнах західнослов'янського світу	59
<i>Кушнір Н.В.</i> Застосування комп'ютера на заняттях з іноземної мови	62
<i>Черуха Н.В., Черуха В.В.</i> Тенденції розвитку методики викладання іноземних мов в Україні та за кордоном	64
<i>Бойко Н.Г.</i> Краєзнавчий матеріал як фактор забезпечення соціокультурної компетенції	67
<i>Данілова Н.Р.</i> Застосування комп'ютерних технологій для навчання студентів-економістів іноземній мові	69
<i>Безкоровайна О.В.</i> Культура особистісного самоствердження студента-філолога – актуальна соціально-педагогічна проблема	71
<i>Кочубей О.С.</i> Запровадження компетентнісного підходу у підготовці фахівців з вищою освітою	74
<i>Давнюк С.В., Козицька О.А.</i> Проблеми формування мовної культури студентів	78
<i>Олесюк Л.В.</i> Звуконаслідувальна лексика в сучасній англійській мові	80
<i>Михальчук Н.О., Івашкевич Е.Е.</i> Social intellect of the person in the space of his/her complex of interpretations	82
<i>Відомості про авторів</i>	86
<i>Зміст</i>	87

Наукове видання

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЛОЛОГІЇ ТА МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН

Збірник наукових праць

Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету

Заснований у 2009 р.

Відповідальний редактор збірника Петрівський Я.Б.
Відповідальний за підготовку збірника до видання Мороз Л.В.
Технічний редактор Ковалюк В.В.
Комп'ютерна верстка Ковалюк В.В., Краля І.В.

Підписано до друку 26.09.2014 р.
Формат 60x84 1/8. Папір офсетний № 1. Гарнітура Times New Roman. Друк різнографічний.
Ум. друк. арк. 24,02. Обл. вид. арк. 17,39. Наклад 120.

Адреса редакції: 33028 м. Рівне, вул. Остафова, 31
Рівненський державний гуманітарний університет.

Віддруковано в редакційно-видавничому відділі
Рівненського державного гуманітарного університету
33028 м. Рівне, вул. С.Бандери, 12, тел. 26-48-83

**А – 43 Актуальні проблеми філології та методики викладання
гуманітарних дисциплін: Збірник наукових праць. Наукові записки
Рівненського державного гуманітарного університету. — Рівне: РДГУ,
2014. — 88 с.**

ISBN 966 — 7281 — 09 — 03.

Збірник наукових праць містить статті з актуальних проблем викладання іноземної мови, філології, теоретико-методологічних, культурологічних, літературознавчих, мовознавчих проблем спілкування.

Матеріали можуть бути корисними для науковців, працівників навчальних закладів, викладачів та студентів вищих педагогічних навчальних закладів.

УДК: 81'243

ББК 81.2